

РОБЪРТ ШЕКЛИ
СВЕТОВНАТА КАРМИЧНА
КЛИРИНГОВА КЪЩА

Превод от английски: Марин Загорчев, 2013

chitanka.info

Какво е Кармична клирингова къща? Как работи? Разходете се в алтернативната действителност с Хари Цимерман и ще разберете. Ще научите какво направи Хари в една изключително трудна ситуация.

Хари Цимерман беше агент по рекламно авторско право в „Батън и Финч“ в Ню Йорк. Един ден, след като се върна от работа, намери бял плик по средата на малкото бюро в дневната. Не му беше мястото тук. Не го беше взел от пощенската кутия и никой, дори управителят на сградата, нямаше ключ от апартамента му. Нямаше как пликът да се е озовал там. Тогава, как бе попаднал на бюрото? Цимерман реши, че сигурно го е донесъл предния ден с другите писма и е забравил да го отвори. Не вярваше да е станало така, но дори това малко вероятно обяснение му изглеждаше по-добре от липса на обяснение.

В плика имаше лъскава пластмасова карта. На нея пишеше: „КАРМИЧНА БАНКА. ПОСЕТИТЕЛСКИ ПРОПУСК. ВАЛИДНОСТ — ЕДИН ЧАС.“ В ъгъла на картата беше отпечатано квадратче.

Замислен, Цимерман взе молив и сложи хиксче в квадратчето. Изведнъж разбра, че вече не е в Ню Йорк.

Без да усети как се е пренесъл, Хари Цимерман се озова пред старомодна каменна административна сграда. Тя се издигаше самотно на сред просторна зелена морава. Имаше огромна бронзова порта, която беше отворена. Над нея в гранита бяха изсечени думите: „КАРМИЧНА БАНКА И КЛИРИНГОВА КЪЩА.“

Цимерман почака някой да излезе и да му каже какво да прави. Никой обаче не се появи. След малко се пристраши да влезе.

Вътре имаше наредени в редици бюра. На тях седяха мъже, които преглеждаха купища документи, записваха нещо в счетоводни книги, после трупаха документите в телени кошници отстрани на бюрата. Куриери отнасяха прегледаните документи и донасяха нови.

Цимерман се приближи до едно бюро. В този момент някакъв документ се плъзна от купчината и падна на пода.

Той вдигна листа и го погледна. Беше направен от блестящ, прозрачен материал и на него имаше разноцветен триизмерен пейзаж с няколко фигури. Когато помръдна документа, картината се промени. Той видя градска улица, после лодка в река, после езеро със забулени в мараня синкави планини отзад. Изгледите постоянно се сменяха: слонове в прашна равнина, разговарящи минувачи на улично кръстовище, пуст плаж с палми.

— Внимателно! — сопна се чиновникът и дръпна листа от ръцете му.

— Нищо нямаше да му направя — оправда се Цимерман.

— Не се тревожеш за документа, а за вас — обясни чиновникът. Ако обърнете листа по неправилен начин, може да ви всмуче. После ще видим голям зор, докато ви върнем.

Човекът звучеше добронамерено. Беше на средна възраст, с доста предвзет вид и голо теме. Носеше кремаво-сивкав смокинг, добре изгладен панталон на фини райета и лъснати до блясък черни обувки.

— Какви са тези неща? — попита Цимерман, като посочи лъскавите документи.

— Виждам, че не сте запознат с това измерение на действителността. Това са Х20 фактури — един вид космически счетоводни баланси. На всяка от тях е записан кармичният статут на дадена планета. След като извадим лошата карма, ние конвертираме добрата карма в Непреходни Единици на Късмета по актуалния обменен курс и депозираме тези НЕК в сметките им, откъдето могат да се теглят при нужда. Също като в обикновена банка, само че вместо с пари работим с НЕК.

— Искате да кажете, че хората могат да теглят късмет, когато имат нужда?

— Точно така. Само че няма индивидуални сметки. Всичко е разпределено на планетарен принцип.

— Всички планети, на които живеят разумни същества ли имат сметки тук?

— О, да. Веднага щом развият абстрактно мислене или по-висш интелект, откриваме влог. Така могат да теглят кредит, ако нещата се влошат. Примерно при епидемия, безпричинна война или неочаквана суша и глад. Всички планети имат такива проблеми. Но при

достатъчно единици на късмета обикновено успяват да ги преодолеят. Не ме питайте за конкретния механизъм. Аз съм банкер, не инженер. И при малко късмет, няма да съм банкер още дълго.

— Смятате да се откажете от банковото дело?

— Ще напусна цялата система. Кармичната клирингова къща дава доста ограничени възможности. Състои се само от тази сграда наред моравата, която витае по средата на едно малко нищо. Наистина, получаваме допълнително възнаграждение, задето работим тук, но на мен лично ми писна.

— Къде ще отидете?

— Има много измерения на действителността, мога да избирам. Харесах си едно много добро местенце от каталога. Така, с пенсията и НЕК-сметката си, очаквам да си живея добре доста дълго. Индивидуалните НЕК-сметки са една от най-добрите придобивки, когато работиш за Вселенския технократ. Трябва да призная, че и барчето не е зле, пък и получаваме най-новите филми.

От джоба на Цимерман се чу звън и той се стресна.

Извади посетителския пропуск. Картата святкаше и звънеше. Чиновникът я прекара през едно четящо устройство и тя спря.

— Това означава, че времето ви почти изтече — каза той. — За мен беше удоволствие да си поприказвам с вас, господине. Тук не идват много посетители. Нашето измерение дори не разполага с хотел.

— Чакайте... ами кармичната сметка на Земята?

— И тя е тук, заедно със сметките на всички други планети. Никой не е идвал да тегли от нея.

— Аз съм тук — заяви Хари. — И съм упълномощен представител на Земята. Иначе нямаше да имам пропуск, нали?

Чиновникът кимна. Не изглеждаше доволен.

— Искам да изтегля малко от късмета на Земята — продължи Цимерман. — За цялата планета, не само за себе си. Не знам дали сте се интересували от нас наскоро, но имаме доста проблеми. Всяка година има все повече войни, замърсявания, глад, наводнения, урагани, неочаквани самолетни катастрофи — такива неща. Някои хора са доста притеснени. Можем да използваме част от натрупания късмет.

— Знаех си, че ще се появи някой от Земята — измърмори чиновникът. — Точно от това се опасявах.

— Какъв е проблемът? Нали казахте, че сметката ни е тук?

— Тук е. Обаче е празна.

— Как така?

Чиновникът сви рамене:

— Нали знаете как функционират банките. Трябва да имаме печалба.

— Какво общо има това с късмета на Земята?

— Дадохме го на кредит срещу лихва.

— Дали сте кредит с нашия късмет?

Чиновникът кимна:

— На Обединените цивилизации в Малкия Магеланов облак. Първокласна инвестиция.

— Значи, сега трябва да си го поискате.

— Това е най-неприятната част. Въпреки високия си кредитен рейтинг Обединените цивилизации от ММО бяха погълнати от черна дупка. Това е аномалия в пространство-времето, която може да се случи на всеки.

— Много жалко за тях. Обаче какво ще стане с късмета на Земята?

— Няма как да го върнем. Потъна под събитийния хоризонт заедно с другите активи на Обединените цивилизации.

— Изгубили сте нашия късмет!

— Не се безпокойте, планетата ви ще натрупа нов. Съжалявам, но няма какво да се направи.

Тъжната усмивка и оплешивяла глава на чиновника започнаха да се размиват във въздуха.

Всичко затрептя и избледня и Цимерман разбра, че скоро ще се върне в Ню Йорк. Изобщо не се чувстваше доволен. Той беше първият човек, посетил друго ниво на действителността — един Колумб на галактиката — а единственото, което можеше да каже на събратята си у дома, бе, че късметът на Земята е пропаднал в някаква черна дупка, моите съболезнования.

Като приносител на лоша космическа вест името му щеше да бъде прокълнато с поколения напред. Хората щяха да казват: „Ето един цимерман“, имайки предвид вестоносец, който съобщава свръхколосално лоша новина от космически мащаб.

Не беше честно. Той не можеше да понесе бремето на провала, окачено на врата му за вечни времена. Трябваше да има начин да

промени това.

Но как?

В този момент, наполовина във, наполовина извън избледняващата действителност, Хари Цимерман трябваше да вземе съдбовно решение; това бе повратната точка, мигът, в който Необходимостта, без пристрастие в ничия полза, се превърна в Майка на изобретателността.

Изведнъж Цимерман се досети за отговора.

— Чакайте! — извика на чиновника. — Трябва да поговорим!

— Вижте, вече казах, че съжалявам.

— Това няма значение. Искам да обсъдим една сделка.

Чиновникът махна с ръка и действителността престана да избледнява.

— Каква сделка?

— За заем.

— Заем на късмет?

— Разбира се. Голям при това. Който да закрепя положението, докато нещата се нормализират.

— Драги господине, защо не казахте от самото начало? Ние сме специалисти по заемите. Елате.

Хари тръгна след чиновника.

Като Колумб, носещ златото и перлите от „Еспаньола“ на крал Фернандо и кралица Изабела, Хари Цимерман, нашият неволен пратеник, се върна в Кармичната клирингова къща и договори заем на късмет, от който ние, земните хора, толкова много се нуждаехме. Това е истината за сегашния мир и просперитет в този спокоен 21-ви век.

Наистина, лихвата беше малко височка — все пак Кармичната банка не работи за чест и слава. Наложиха се Хари да ипотекира цялата планета. Ако не успеем да върнем кредита скоро, изходът е само един. Ще се наложи да се скрием в някоя черна дупка като Обединените цивилизации от ММО. Това е отчаян ход, но е по-добър, отколкото да загубим планетата си.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.